

I d e i - f o r ț ă

Oamenii înflăcărați de marile idei avansate ale epocii sînt capabili de fapte menite să rămînă adînc încrustate în cartea de aur a istoriei. Astfel de oameni trăiesc în România socialistă.

Iar ideile, care îi însuflețesc în grandioasa epopee a construcției socialiste, sînt ideile conducătorului iubit și stimat, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cărui activitate clocotitoare — teoretică și practică —, al cărui exemplu personal, fără egal și fără precedent, justifică pe deplin, spre satisfacția unanimă, istorica hotărîre a celui de-al IX-lea Congres, reînnoită de congresele ce au urmat, de a-i fi încredințat cîrma partidului și a țării.

Dintotdeauna, aprecia secretarul general al partidului, la Reuniunea solemnă consacrată aniversării Congresului al IX-lea, partidul nostru și-a îndeplinit cu cinste misiunea istorică. De fapt, dacă ne gîndim bine, cite. oare, au fost, în istoria modernă a României, partidele care să fi avut cu adevărat o misiune istorică, obiectiv necesară? De la revoluționarii pașoptiști și ai unirii din 1859, de la făuritorii independenței de stat și cei ai României întregite, doar partidul clasei muncitoare, întemeiat la finele secolului trecut și devenit, la începutul celui de-al 3-lea deceniu al acestui veac, partid comunist, a avut de purtat pe umerii săi uriașa povară a unei misiuni istorice. Or, acest partid a avut și are mîndria de a fi condus poporul la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, el a determinat, potrivit voinței maselor, amplul proces revoluționar care a condus la instaurarea, pe vecie, a puterii poporului, la lichidarea exploatării omului de către om, la înfăptuirea unei noi societăți. Această ruptură radicală cu trecutul, suma uriașelor cuceriri revoluționare, această permanentă proiectare pe orbita viitorului, căci revoluția e continuă schimbare, sînt opera acestui partid, cel dintîi, în istoria patriei, consecvent revoluționar, consecvent cu propriul său program, programul marxist-leninist, îmbogățit creator, în primul rînd prin gîndirea lui Nicolae Ceaușescu, aplicat creator la condițiile specifice ale României.

Poporul, aprecia de asemenea tovarășul Nicolae Ceaușescu, eroica noastră clasă muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, indiferent de naționalitate, iată cei care, prin muncă și luptă, urmînd neabătut politica internă și externă a partidului, au înfăptuit și înfăptuiesc cu abnegație programul partidului. Nici nu e de mirare — chiar dacă unii comentatori străini se miră —, pentru că de înfăptuirea integrală a acestui program depind consolidarea și dezvoltarea victoriilor de pînă acum, afirmarea unei noi calități a muncii și a vieții, a capacităților creatorilor multilaterale ale fiecărui om, amplificarea drepturilor și libertăților cetățenești, aprofundarea democrației socialiste, pe terenul promovării umanismului deplin, sub steagul de nebiruit al independenței și suveranității naționale. De înfăptuirea integrală a acestui program depinde intensificarea, atît de

necesară, a contribuției României la lupta pentru pace și dezarmare, pentru o nouă ordine, democratică. a vieții internaționale, pentru dreptul popoarelor de a-și hotărî singure soarta, așa cum o doresc, fără nici un amestec din afară. De înfăptuirea integrală a acestui program depinde — ceea ce este foarte important nu numai pentru intelectualitate, ci pentru întregul popor — creșterea contribuției genului creator românesc la schimbul internațional de valori materiale și culturale, afirmarea spiritualității românești în lume.

Condiția sine qua non a împlinirii acestor deziderate, proprii omeniei românești, este unitatea.

Unitatea poporului în jurul partidului. Unitatea poporului cu partidul. Unitatea poporului și a partidului în jurul marelui nostru conducător. Unitate de neclintit, de neștirbit, fără rezerve și fără istov.

Unitate care înseamnă unanimitate. Unanimitatea cu care întregul popor a aprobat, cu deplină satisfacție, întâlnirea tovarășului Nicolae Ceaușescu cu președintele Franței Valéry Giscard d'Estaing, și aceea cu tovarășul Leonid Ilici Brejnev, întâlniri care au pus puternic în lumină, din nou, coordonate esențiale ale politicii externe românești. Unanimitatea cu care întregul popor aprobă, cu deplină încredere în viitor, Declarația-Apel a Marii Adunări Naționale, Consiliului de Stat și guvernului către toate popoarele, toate statele din Europa, pentru reluarea și amplificarea politicii de destindere, dezarmare și pace.

An bogat în importante semnificații este acest an, 1980. Aniversăm 2050 de rotații ale pământului în jurul soarelui de când Burebista a întemeiat primul stat dac independent și centralizat. Aceste locuri, străjuite de Carpați, de Dunăre și de mare, au cunoscut de timpuriu contactul dintre civilizațiile antichității, îndeosebi dintre aceea dacă și aceea romană, aici s-a format poporul romano-dac, poporul român, aici și-a menținut el vatra mai mult decât bimilenară, împotriva tuturor vicisitudinilor. Nimeni nu îndrăznește să afirme azi că francezii nu ar fi galo-romani, că spaniolii n-ar fi de sorginte latină, în schimb etnogeneza poporului român, asemănătoare celei a tuturor popoarelor moderne din Europa, ce se trag „de la Rim“, este pusă de unii răuvoitori sub semnul întrebării, fără argumente, fără date, fără fapte. Zadarnic, pentru că istoria are întotdeauna ultimul cuvânt. Nu ne lăsăm însă angajați în dispute sterile, ci rămânem noi înșine, vorbim limba noastră, ridicăm tot mai sus drapelul nostru, afirmăm în lume tot mai strălucitor numele țării, România, nume în care, așa cum spunea Arghezi, litera romană și-a găsit în sfârșit locul cuvenit.

Aniversăm, tot în acest an, 36 de veri de când steagul de flacără și purpură al lui August și tricolorul pașoptist, îngemănate, veghează majestuos munca rodnică, pacea și liniștea întregii națiuni.

Și, tot în acest an, am aniversat un deceniu și jumătate de când Congresul al IX-lea, alegându-l în fruntea partidului pe Nicolae Ceaușescu, a deschis larg drumul, nu neted, nu ușor, dar singurul pe care, mergînd, ne-am regăsit pe noi înșine, ca patrioți și comuniști, drumul democrației socialiste și al independenței naționale.

Nu sînt, acestea, aniversări formale, „oficiale“, cum sînt atîtea altele în lume, care nu spun nimic nimănui. Sînt născute din însăși vrerea națiunii, a întregului popor și a întregului partid. Prin ele, ca și prin munca noastră, ca și prin unitatea noastră, adresăm lumii tulburătorul nostru mesaj, moștenit din vechime, reafirmat de primii revoluționari proletari, întărit, ca nicicînd înainte, prin uriașa personalitate a lui Nicolae Ceaușescu : „Sîntem și rămînem !“